

Publicerad 2013-01-21 21:24 av Max Poisé

Sista i serien!

Tagen

det skulle aldrig ske,
någonsin inträffa och splittra den mark
vi befann oss på,

antagen av ljus och fråntagen en sanning
om hur vi skull ha fortsatt,

dina ögon mötte och släpade mig genom taggtråd och minerad mark,
så våldtagen av mitt minne och fruktan
att förlora, att jag slet sönder min anledning att finnas

har aldrig varit så medtagen av doft och bitterljuv melankoli
som slet sönder all vilja att vara,

så slagen av mörkret att summan av mänsklighetens samlade lärdom spolades bort av dina hjärtslag,

sänd mig åt helvetet,
ge min kropp till döden
och glöm mitt namn

så länge jag vandrar med demoner i bagage

jag är inte förälskad,
inte heller besatt och förlorad,

jag är tagen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Max Poisé med Poeter.se id #29451 innehar upphovsrätten